

İLÂHÎ ZÂT'I HER TÜRLÜ AYIPLARDAN/
KUSURLARDAN, SIFATLARI NOKSANLIKLARDAN VE
FİİLERİ KÖTÜLÜKLERDEN UZAK VE TEMİZ OLAN:

ES-SELÂM

*“Huzur ve barışın kaynağı, es-Selâm olan Yüce Allah’a sonsuz inanç ve güvendir.
Hayatımızın bütün alanlarında söz sahibi O olmadan, O kılınmadan yeryüzünde ne
barış, ne kardeşlik, ne huzur ve ne de sulh u salâh olur.”*

“Hayatının tüm alanlarında es-Selâm ahlâkını ilke edinmiş bir Müslüman, kendi içinde kurduğu barışı, dışına da taşımalıdır. Bir barış sevdalısı olan her Müslüman sahip olduğu yüze elli cm karelik toprak parçasında barışı ikâme edebilirse, bütün bir coğrafyada barışı ikâme edebilir.”

*e*s-Selâm, açık ve gizli her türlü hastalıklardan ve âfetlerden uzak olmak anlamına gelir. Nitekim Kur’an’da geçen; *“Ancak Allah’a temiz bir kalble gelenler müstesnâ”*¹ âyeti, bâtinî hastalıklardan arınmış bir kalbi; *“kusursuz ve alacasız bir sığır”*² âyeti de maddî/zâhirî hastalıklardan kurtulmuş sağlıklı bir bedeni ifade eder.

Selâm sözcüğünün koruma ve güven verme anlamı da vardır. Arapça’da, “Allah onu korusun.” duası, “selâm” sözcüğüyle ifade edilir. Selâm sözcüğü Kur’an’da bu anlamda şöyle geçer:

*“Fakat Allah (sizi bunlardan) kurtardı.”*³
*“Girin oraya esenlikle, güven içinde.”*⁴
*“Esenlik ve bereketlerle (gemiden) in.”*⁵

Görüldüğü gibi, es-Selâm, barış, güven ve esenlik anlamına gelmektedir. Elbette gerçek esenlik ve güvende olmak cennette olacaktır. Çünkü orada sonu olmayan bir ebedîlik, fakirliği olmayan bir zenginlik, zilleti olmayan bir izzet, hastalığı olmayan bir sıhhat vardır. Bu anlamda Yüce Allah şöyle buyurmaktadır:

*“Rableri katında selâm yurdu (cennet) onlarındır. Allah, yapmakta oldukları şeylerden dolayı onların dostudur.”*⁶

*“Allah esenlik yurduna çağırır ve dilediğini doğru yola iletir.”*⁷

*“Allah onunla rızâsı peşinde olanları selâmet yollarına iletir ve onları izniyle, karanlıklardan aydınlığa çıkarıp kendilerini dosdoğru bir yola iletir.”*⁸

es-Selâm, Yüce Allah’ın en güzel isimlerinden birisidir.

O; Selâm’dır, Mü’min’dir, Müheymin’dir.⁹ Bu âyette Yüce Allah, varlıklarda meydana gelen kusur ve âfetlerden, her türlü hastalıklardan münezzehe olduğu için “Selâm” ile nitelendirilmiştir.¹⁰

Barışın Dili: Selâm

O, es-Selâm’dır. Selâm, kavganın değil, barışın dilidir. Bir Müslüman, Allah’ın barış olduğunu, barışa özlemimizin Allah’a özleminden başka bir şey olmadığını bilir ve dile getirir. Aslî doğamızın derinliklerinde, ezelde, bu unutuş dünyasına düşmeden önce, Allah’ın rabliğine şahit olurken tecrübe ettiğimiz barışın hatırası vardır. Müslümanlar için yalnızca ed-Dîn, bizi, nihaî olarak Cennete ait ve İlâhî huzur olan “Barış Yurdu”na götürülebilir.¹¹ Kur’an sık sık barışı cennet hâliyle özdeşleştirir:

“Cennetliklere, “Selâm olsun size!” diye seslenirler.”¹²

Müslümanlar kendi aralarında selâmı yaymalıdır. Çünkü Efendimiz Hz. Muhammed (s.a.v)’in cennet ehlinin birbiriyle selâmlaşması olduğunu söylediği, “Selâmün Aleyküm” (barış üzerine olsun) ifadesi, Müslümanların da selâmlaşmasıdır:

“Orada boş söz işitmezler. Yalnızca (meleklerin) “Selâm!” (deyişini) işitirler. Orada sabah akşam rızıkları da vardır.”¹³

“Sadece “Selâm!”, “Selâm!” sözünü işitirler.”¹⁴

Yeryüzünde es-Selâm olan Yüce Allah’ın gönderdiği İslâm’ı yayan bu insanların her biri barışın elçiliğini yapmıştır. Barış yolunda mücadeleler hiç de kolay olmamıştır. Bu sebeple onlar kıyamet gününde İlâhî huzurda merhametle muâmele göreceklendir:

“Çok merhametli olan Rab’den bir söz olarak (kendilerine) “Selâm” (vardır).”¹⁵

“Sabretmenize karşılık selâm sizlere. Dünya yurdunun sonucu (olan cennet) ne güzeldir!”¹⁶

“İlyas’a selâm olsun.”¹⁷

“Âlemler içinde Nûh’a selâm olsun!”¹⁸

“Mûsâ’ya ve Hârûn’a selâm olsun.”¹⁹

“İbrahim’e selâm olsun.”²⁰

Bütün bu âyetlerde Yüce Allah, sözü edilen peygamberleri övülmeye ve dua edilmeye layık kıldığına dikkat çekmektedir. Çünkü onlar, dünya hayatında adı barış olan Allah’a çağırdılar. Yüce Allah da onların yaptığı bu memdûh amel karşılığında fiilen onlara cennette kurtuluşu verecektir.

Yeryüzünde barışı egemen kılmak kolay değildir. Dışta barışın bir meltem rüzgârı gibi ruhları sarması, biraz da mü’minin kendi içiyle barışık olmasına bağlıdır. Kendisiyle fiilen barışık olmayan ve barışın sözcülüğünü sadece dile indirge-

yenler, gerçek anlamda Allah’la barışık olamazlar. Dolayısıyla, sözün özle mutabakat halinde bulunması gerekir. Barış, dilden kalbe, kalbden de organlara yansıtılmalıdır.

Huzur ve barışın kaynağı, es-Selâm olan Yüce Allah’a sonsuz inanç ve güvendir. Hayatımızın bütün alanlarında söz sahibi O olmadan, O kılınmadan yeryüzünde ne barış, ne kardeşlik, ne huzur ve ne de sulh u salâh olur.

Bedenlerde Barış, Beldelerde Barışı Getirir

Hayatının tüm alanlarında es-Selâm ahlâkını ilke edinmiş bir Müslüman, kendi içinde kurduğu barışı, dışına da taşımalıdır. Bir barış sevda-lısı olan her Müslüman sahip olduğu yüze elli cm karelik toprak parçasında barışı ikâme edebilirse, bütün bir coğrafyada barışı ikâme edebilir. “Evlere girdiğiniz zaman birbirinize, Allah katından mübarek ve hoş bir esenlik dileği olarak, selâm verin.”²¹ Bu bağlamda her Müslümanın evi/yurdu, cennetten mülhem bir esenlik yurdu olmalıdır. Bedenlerde barışı gerçekleştirenler ancak beldelerde barışı gerçekleştirebilirler.

Müslüman, İslâm’la bağını koparmayan kimse-lerle, irtibatını koparmamalıdır. Çünkü biz tekfir-ci değil, davetçiyiz. Zira dışlamacılık ve ötekileştirme, barışı bozar. İslâm’ı kabul edip, barış isteyen bir kimseye ne sözle ve ne de fizikî anlamda hayat hakkı tanımamazlık yapmak Müslüman’ca bir davranış değildir. Bu konuda izlenmesi gereken ilke açıkça İlâhî kelâmda şöyle belirtilmiştir: “Size selâm veren kimseye, dünya hayatının geçici menfaatine (ganimete) göz dikerek, “Sen mü’min değilsin” demeyin.”²² Bize ne oluyor ki, Allah’ın mü’min dediğine sen mü’min değilsin, deme hakkımı kendimizde görüyoruz? Bize düşen, İslâmlaştırmaktır; ayırmak değil, ayrımcılık hiç değildir.

Yüce Allah’ın es-Selâm ismi, Müslümanlar arasındaki uhuvvetin büyüleyici anahtarıdır. Müslüman toplumlar kendi içlerinde iç barışı sağlarsa, dış barışı sağlamada güçlü olurlar. Etnik ve

mezhebî çatışmaların önüne ancak bu barışa imanla geçebiliriz. Çünkü Hakk'ın çağrısı böyledir: “Ey iman edenler! Hep birden barışa girin. Sakın şeytanın peşinden gitmeyin. Çünkü o, apaçık düşmanınızdır.”²³

Sonuç

Bir Müslüman önce Allah'la barışık olmalıdır. Bunun yolu, Allah'la aramızı açan her türlü *emrâz-ı bâtniyye*'den (içimizdeki hastalıklardan) gönlümüzü arındırmaktır. İşte o zaman O'nun en güzel isimleri arasında yer alan es-Selâm ismi, ahlâkî anlamda hayatımızda dönüştürücü bir etki yapabilir.

Selâm ve İslâm kelimelerinin ifade ettiği anlam, iç barışı sağladıktan sonra, dışta bütün bir varlığın hiç bir zarar görmeden kendisini güvende hissetmesini getirir.

Evvelâ kendi kendinden sâlim olmayan kimse, selâm ve İslâm kelimeleriyle nasıl vasıflanabilir? İşte yaşadığımız bu belirsizlik çağında ancak es-Selâm Olan'ın bu vasfını hayatlarında fiilen gerçekleştirenler varoluşsal güvenliğin temsilcisi olabilirler.

Allah'ın selâmı, rahmeti ve bereketi üzerinize olsun!..

Dipnot

- * Prof. Dr.
9	59/Haşr, 23.	14	56/Vâkıa, 26.
10	Râğb,el-İsfehâni, el-Müfredât, İstanbul, 1986, s. 350.	15	36/Yâsîn, 58.
11	Nasr, S. Hüseyin, İslâm'ın Kalbi, İstanbul, 2002, s. 127.	16	13/Ra'd, 24.
12	7/A'râf, 46.	17	37/Sâffât, 130.
13	19/Meryem, 62.	18	37/Sâffât, 79.
1	26/Şuarâ, 89.	19	37/Sâffât, 120.
2	2/Bakara, 71.	20	37/Sâffât, 109.
3	8/Enfâl, 43.	21	24/Nür, 61.
4	15/Hicr, 46.	22	4/Nisâ, 94.
5	11/Hüd, 48.	23	2/Bakara, 208.
6	6/En'âm, 127.		
7	10/Yûnus, 25.		
8	5/Mâide, 16.		